

hmeljar

HMEZAD

**GLASILO HMELJARSKE
ZADRUGE z o.j. v ŽALCU**

Leto III. Štev. 7
ŽALEC, OKTOBER 1948

VABILO

na III. redno letno skupščino „HMEZAD-a“

Hmeljarske zadruga v Žalcu, ki bo v nedeljo 24. oktobra 1948 ob 8. uri zjutraj v prostorih Doma ljudske prosvete v Žalcu.

1. Otvoritev in konstituiranje skupščine
2. Čitanje zapisnika zadnje redne skupščine
3. Poročilo upravnega odbora
4. Pregled letnega računa 1947/48
5. Poročilo nadzornega odbora
6. Sklepanje o razrešnici upravnemu in nadzornemu odboru
7. Sklepanje o uporabi poslovnega prebitka
8. Predlogi in pritožbe zadržnikov
9. Ugotovitev pridelovalnih stroškov sporazumno s Hmeljno komisijo za Slovenijo
10. Sklepanje o določitvi prispevka za sklad po toči prizadetim

11. Sklepanje o višini zneska, do katerega lahko upravni odbor zadrugo zadolži
12. Pooblastitev upravnemu in nadzornemu odboru za eventualni nakup in preureditev nepremičnin
13. Volitve upravnega in nadzornega odbora
14. Slučajnosti.

Skupščina je sklepčna, če je navzočih nad polovico članov zadruga. Če skupščina ob določeni uri ni sklepčna, se vrši eno uro pozneje druga skupščina, ki sklepa veljavno ob vsaki udeležbi.

Ker so na dnevnem redu skupščine za razvoj hmeljarstva važna vprašanja, je ne le zadržna dolžnost, temveč osebna korist vsakega hmeljarja, da se gotovo udeleži skupščine.

Upravni odbor

»HMEZAD-a« Hmeljarske zadruga z o.j.
v Žalcu

Izgledi slovenskega hmeljarstva v bodočnosti

Pred vojno se je v Sloveniji gibala s hmeljem zasajena površina med 1.800 in 2.600 ha in je znašal pridelek letno 1.800 do 2.600 ton. V letu 1939 se je zaradi dvigajoče tendence cen pri hmelju dvignila površina na 3.000 ha, donos hmelja pa na 3.200 ton. To je največja zabeležena površina zasajena s hmeljem z največjim hektarskim donosom v Sloveniji. Običajno je pa znašal vsakoletni donos hmelja 2.000 do 2.500 ton in je za to količino vedno našel svoje stalne odjemalce. Razen leta 1939 ni bilo nikdar zastoja v prodaji hmelja. V kolikor se hmelj ni prodal v prvi seziji od konca avgusta do konca novembra, se je prodal v drugi seziji, ki se prične proti koncu januarja in traja običajno do srede aprila.

Poleg slovenskega hmeljskega okoliša je še banaški hmeljski okoliš, kjer sta površina in donos pred vojno zelo varirala in sicer med površino 500 in 4.500 ha, ter donosom 300 in 4.000 tonami. Hmeljarstvo v Bački je bilo izrazit konjunktorni pojav in če so se cene dvigale, se je povečala površina, v nasprotnem primeru pa krčila. Poleg tega je banaški hmelj zaradi podnebnih in talnih prilik slabše kvalitete in posebno podvržen napadu po peronospori.

Potreba po hmelju za domače pivovarne je znašala pred vojno 300 do 400 ton, medtem ko znaša sedaj nekaj manj in to zaradi tega, ker je dodatek hmelja pivu zaradi manjšega odstotka alkohola nižji.

Potrošnja in jakost piva stalno raste in s tem tudi domača poraba hmelja.

Ako pregledamo razvojne možnosti v ostalih državah, kjer pridelujejo kvalitetni hmelj, posebno v ČSR in v Nemčiji in če primerjamo predvojne površine in porabo hmelja s povojnimi, pridemo do naslednjih zaključkov.

Češkoslovaška je pred vojno pridelala ca. 10.000 ton prvovrstnega hmelja in porabila od tega doma 3.500 ton,

ostanek pa izvozila. Sedaj pridelala ca. 5.000 ton, porabi doma ca. 1.500 ton, medtem ko ostalo izvozi. Nemčija je pred vojno pridelala prav tako ca. 10.000 ton, porabila doma ca. 9.000 ton, ostanek pa izvozila. Sedaj pridelala ca. 5.500 ton, od tega je predvideno za izvoz 4.500 ton, tako da ostane za domačo uporabo samo 1.000 ton. Domača poraba je malenkostna z ozirom na predvojno zaradi tega, ker dovoljujejo okupacijske oblasti variti Nemcem samo do največ polodstotno pivo. Kakor hitro se bodo razmere v Nemčiji normalizirale, oziroma se dvignila produkcija in jakost piva, bo sedanja produkcija nemškega hmelja komaj zadostovala za domače potrebe. Če se hmeljska površina v Nemčiji poveča, bodo vseeno samo manjše količine prišle v pošteve za izvoz.

Hmeljarstvo v Poljski je bilo za časa okupacije popolnoma uničeno in se sedaj obnavlja. Današnja površina znaša ca. 400 ha prvo, drugo in tretjeletnih nasadov. Ta zdaleka ne krije potreb domačih pivovarn, zaradi tega je Poljska primorana, da uvozi letno 200 do 300 ton medtem ko je pred vojno izvažala do 2.000 ton hmelja. Po poročilih iz Poljske nameravajo povečati površino toliko, da bodo krili vsaj domače potrebe. Hmeljišča, ki jih je imela pred vojno Poljska, so pripadla po vojni SZ. Na ta način krije sedaj Rusija celotne domače potrebe in ji preostaja še nekaj hmelja za izvoz. Po ameriških poročilih bo znašal izvoz hmelja iz SZ nad 700 do 1000 ton.

Belgijska produkcija hmelja znaša ca. 1.000 ton, medtem ko znaša poraba 2.500 ton, tako da mora uvoziti ca. 1.500 ton hmelja in sicer v pretežni večini iz ČSR, Jugoslavije in Nemčije. Produkcija hmelja v Franciji znaša ca. 1.000 ton, poraba ca. 2.000 ton, tako da znaša uvoz ca. 1.000 ton.

Anglija producira ca. 15.000 ton hmelja, katerega porabi v celoti doma. Uvozi pa do 1.000 ton žlahtnega hme-

lja za specialna piva, medtem ko izvozi nekaj lastnega hmelja.

V USA se je produkcija hmelja od predvojnih ca. 15.000 ton zvišala na sedanjih ca. 26.000 ton. Ta povečava je nastala zaradi tega, ker za časa vojne ni mogla uvažati Amerika evropskih viškov hmelja, ampak je morala celo kriti potrebe Južne Amerike in ostalih držav. Hmelj, ki se prideluje v Ameriki je slabe kvalitete, ter je uporabljiv za običajna ameriška piva, ki so po okusu za evropske pojme zelo slaba. Kakor je iz ameriških poročil razvidno, zahteva in si želi ameriška publika boljše pivo, kar pa se da doseči edino z žlahtnim hmeljem.

Ako resumiramo vse navedene podatke, pridemo do zaključka, da se bo zvišala potrošnja piva in s tem tudi poraba posebno žlahtnega hmelja.

Izglede za plasiranje našega hmelja, ki je znan svetu pod znamko »Slovenski hmelj — štajerski — Savinjska dolina« so razmeroma zelo dobri. Naši hmeljarski zadrugi je uspelo, da prodaja in izvažajo hmelj v vse potrošniške države kupcem direktno in so ti sedaj sigurni, da dobe od zadruga res ono blago, kot jim je bilo povzročeno. Zato priča veliko pohvalnih pisem, katere je prejela do sedaj iz raznih delov sveta naša zadruga.

Kar se tiče kemičnih analiz, iz katerih je razvidna sestava lupulina, daje naš hmelj odlične rezultate, posebno v procentualni vsebini alfa-kislin, to je humulona. Humulon ima za varenje piva največjo vrednost, ker daje pivu prijetno grenčico in pospešuje vzdržljivost ter penjavost piva.

Za izboljšanje dobrih lastnosti in povečanje donosa našega hmelja gradi hmeljarska zadruga hmeljski inštitut. Tu bo laboratorij za kemijske analize in rastlinjak za uspešno razmnoževanje, gojenje in selekcijo hmelja. Inštitut je že v gradnji. Ves še potreben material je planiran, in če bo pravočasno dodeljen, bo v letu 1949 v celoti zgrajen.

Vršijo se dela na selekciji in regeneraciji hmeljske rastline, ki so pa dolgotrajna, tako da zaenkrat razen v poskusnih gnojenjih še ni vidnih rezultatov.

Za prekopavanje, konserviranje in skladiščenje hme-

lja ima zadruga lastne naprave, katere bo potreba preurediti in povečati z ozirom na povečavo hmeljišč.

Pri sednjem stanju manjkajo prepotrebne samoprevozne, motorne škroplilnice, ker se da samo z dobrim in pravočasnim škropljenjem doseči brezhibno blago. V ta namen je bilo planiranih 40 samoprevoznih motornih škroplilnic, katere bi naj prejele kmetijske zadruga v območju hmeljskega rajona. Prav tako je treba zgraditi skupne sušilnice, ker bodo sedanje, katere imajo posamezni hmeljarji, v nekaj letih premajhne. Hmeljarska zadruga je že izdelala in preizkusila nov tip sušilnice, ki bo, kakor so poizkusi pokazali, vsaj začasno odgovarjal sodobni sušilni tehniki.

Kvaliteto našega hmelja kviri divji in podivjani hmelj, ker se v njem nahajajo moški cveti. Iz teh se oprasujejo pestiči žlahtnega hmelja, v katerih se razvija po oplojenju mesto lupulina seme. Ta nima za varenje piva nobene vrednosti, ampak mu celo škoduje, ker kviri s svojo sestavo okus piva. Na predlog Hmeljarske zadruga in Hmeljne komisije je že izšla uredba o pokončavanju divjega hmelja, ki se pa žal ne izvaja v zadostni meri. Pogubne posledice so posebno očitne pri letošnjem pridelku hmelja, saj skoraj ni kobule, ki ne bi vsebovala po eno ali več semen. Za prihodnje leto bo pač potrebno, da se divji hmelj izkrči.

V hmeljarstvu nas še čaka ogromno dela, ker se je ves čas gojenja hmeljske rastline v Savinjski dolini storilo razmeroma zelo malo za dvig te za naše razmere tako donosne industrijske rastline. Šele leta 1945, z ustanovitvijo enotne Hmeljarske zadruga, smo napravili tudi načrt za delo in razvoj hmeljarstva v Savinjski dolini in pristopili k izvajanju tega načrta, to je k izgradnji hmeljskega inštituta z rastlinjakom in laboratorijem, selekcijo in regeneracijo rastline s poskusnim gnojenjem, škropljenjem itd.

Slovensko hmeljarstvo, zlasti v Savinjski dolini, ima vse izglede tudi v bodoče za dober razvoj in ugodno prodajo našega v svetu poznanega hmelja z znamko SLOVENSKI HME LJ — ŠTAJERSKI — SAVINJSKA DOLINA.

Hmelj prevzemajo

Pred hmeljarno v Žalcu se vrste visoko s hmeljskimi vrečami naloženi vozovi. Hmeljarji so pripeljali svoj hmeljski pridelek, ki ga »Hmezad« prevzema po določenem vrstnem redu. Velike vreče zvalijo z voza v hmeljarno, kjer prevzemnik oceni hmelj po kakovosti, ga stehta in odpremi v skladišče. Vsak hmeljar nestrno čaka na oceno svoje z velikim trudom pridelane letine. Kaj ne bi, saj so med posameznimi vrstami hmelja precejšnje razlike v ceni. Tu se vidi, koliko muke in prizadevanja je vložil in koliko sreče je imel hmeljar med letom pri rastenju svojega pridelka. Mnogokrat mu toča, veter, slabo vreme pokvarijo kakovost in množino blaga, ter se mu prekrizajo vsi računi, katere je delal med letom za svoje gospodarstvo.

Nekaj hmeljarjev je letos utrpelo pri svojem hmeljskem pridelku precejšnjo škodo. Letošnje vreme ni bilo nič kaj ugodno za rast hmeljske rastline. Spomladi je še nekam kazalo, da bodo vremenske razmere za hmelj primerne, a so se zelo hitro spremenile. Pri odkopavanju in rezi hmelja v aprilu je bilo suho in dokaj prijetno vreme. V drugi polovici maja se je ozračje precej ohladilo, začelo je deževati in tako hladno in deževno vreme je ostalo skoraj do obiranja.

Hmelj je v začetku vobče tako slabo raste, posebno v pozno obrezanih nasadih. Dež je od časa do časa zalil hmeljišča na nižjih legah tako, da je stala voda v njih do deset dni. Seveda je hmelj začel tam rumeneti, rast se je ustavila in ni mogel pognati večjih nastavkov, saj je tako rekoč utonil v močvirju.

Ne le da so hmeljišča na težki zemlji mnogokje utonila, ampak tudi niso mogli hmeljarji do začetka julija

škropiti hmelja proti peronospori. Zaradi stalnih deževnih ros niso mogli hmeljarji škropiti, če pa se je zemlja malo osušila, je drug naliv zopet premočil zemljo tako, da škroplilnic niso mogli prevažati med hmeljskimi vrstami. Ko se je vreme nekoliko ustalilo, so hmeljarji takoj začeli škropiti hmelj. Škropljenje hmelja za pravočasno zaščito proti peronospori je bilo treba izvršiti seveda v nekaj dneh. Za te hitre ukrepe je primanjkovalo posebno motornih škroplilnic. Nezadostno število motornih škroplilnic in stalno premočena tla, so škropljenje nekoliko zakasnila in kobule so kljub škropljenju tu in tam nekoliko porjavele. Nekaterim hmeljarjem se je zaradi tega ocena pridelka znižala v drugo vrsto.

V začetku avgusta se je začela pri hmeljski rastlini suha in vroča doba. Hmelj je začel zaradi hladnih deževnih dni pozno cveteti in počasi prehajati v kobule. Ko je nastopilo suho in tudi vroče vreme, so se kobule začele hitro razvijati in nekateri storžki so se preveč razvili.

V vročih in suhih dnevih avgusta smo se bali rdečega pajka. Sem in tja je bilo opaziti v obrobni vrstah bakren palež, vendar ta ni imel dosti ugodnih vremenskih razmer za svoj razvoj ter ni povzročil nikake škode.

Večja nezgoda je doletela hmeljarje v sredini Savinjske doline nekaj tednov pred obiranjem. Močan, suh in vroč južni veter je pihal več dni, oklatil kobule, medli storžki so se drgnili drug ob drugega in konice storžkovih listov so zaradi tega porjavele. Storžki niso bili samo medli, ampak tudi oveneli, ker so se v stepeni in suhi zemlji zaradi vetra premikale hmeljevke in se potrgale rosne koreninice hmelja. Škoda, ki je tedaj nastala pri hmelju, je zelo velika. Zgodovina savinjske-

ga hmeljarstva take nezgode zaradi vetra ne pozna. Od vetra poškodovani, rjavkasti storžkovi listi sicer ne zmanjšajo toliko kakovosti hmelja kakor peronospora, vendar se jih trgovina ogiblje. Pri prevzemu hmelja vsakdo lahko opazi, da hmeljevi storžki niso vsi jedrnatni in so neenake teže. Težak pa letošnji hmelj ni iz nekaterih hmeljišč zaradi hitre rasti storžkov v neugodnih vremenskih razmerah, temveč tudi zaradi prezgodnjega obiranja. Pri obiranju so bili storžki še medli in zato tudi ne morejo biti težki. Seveda so mnogi hmeljarji hiteli z obiranjem, ker so se bali okvare po deževju, pa so bili težko oškodovani. Morali so zaradi tega nasuti 1 in tri četrt do dva škafa svežega za en kilogram suhega hmelja.

Obiranje hmelja se je izvršilo v ugodnem vremenu. Tudi obiralcev, katere so privabili boni, je bilo letos komaj dovolj. Hmelj so vendar ob pravem času obrali in hmeljar je previdno in skrbno posušil hmelj. Hmelj pa je obdržal še precej vlage, zato se je marsikomu na kupu in v vrečah pokvaril.

Hmeljarji dovažajo svoj hmelj v lepem redu in tudi prevzemanje poteka zadovoljivo ter ni doslej prišlo do večjih nesoglasij. Če pa je prišlo pri kakem prevzemu hmelja do različnih naziranj glede kakovosti hmelja, je je navzoči član nadzornega odbora tozadevno posređoval.

Ob prevzemu letošnjega pridelka, ko hmeljarji pregledujemo uspeh svojega dela in se oziramo nazaj na vse vremenske in druge nezgode, vidimo, da nam je kljub vsem tem težavam uspelo pridelati, kakor kažejo kemične analize letošnjega hmelja, razmeroma dobro blago, ki zelo malo zastaja glede humulona za lanskim. Pri vsem tem ne bomo držali križem rok, ampak si bomo še bolj prizadevali s svojim delom obdržati in dvigniti dober sloves našega hmelja, ki si ga je pridobil z direktno prodaje »Hmeljarske zadruga« v svetu. Na ta način bodo v »Hmezadu« z dobro voljo prevzemali in obračunavali naš prvovrstni hmelj, v »Kmetijskih zadrugah« pa bomo prejeli dobro plačilo za njega v bonih in v denarju, katerega bomo zopet vložili za umetna gnojila in druge potrebščine za doseg obilnega in kvalitetnega blaga.

Prof. F. Četina

Odločba o ureditvi odkupa hmelja po vezani ceni

Na podlagi uredbe Vlade FLRJ o državnih vezanih cenah za kmetijske pridelke IV. št. 1185 z dne 10. 2. 48 (Uradni list FLRJ št. 12-48) je izdalo Ministrstvo za trgo-

vino in preskrbo LRS v soglasju z Ministrstvom za industrijo in rudarstvo ter Ministrstvo za kmetijstvo nasledno odločbo:

ODLOČBA

o ureditvi odkupa hmelja po vezani ceni.

1. Pridelovalci hmelja, ki prodajajo odkupnim podjetjem ali zadrugam hmelj po vezani ceni, so upravičeni do prejema bonov za nakup industrijskih izdelkov po nižjih notnih cenah po naslednji lestvici:

Pridelovalci hmelja z obdelovalno površino:	Upravičenost pridelovalcev do prejema bonov v % od vrednosti prodanih količin, če	so plan setve izpolnili	niso plan setve izpolnili
v ha			
do 2		100	90
2 — 3		90	80
3 — 4		80	70
4 — 5		70	60
5 — 6		55	45
6 — 7		50	40
7 — 8		45	35
nad 8		40	30

Vendar posamezno kmečko gospodarstvo ne more dobiti bonov za nabavo industrijskega blaga po nižjih notnih cenah v višjem znesku kot za vrednost 40.000 din.

2. Kmetijske obdelovalne zadruga so upravičene do prejema bonov za celotno vrednost količin, prodanih po vezani ceni.

3. Pridelovalci hmelja, ki že vnaprej sklenejo z odkupnimi podjetji ali Kmetijskimi zadrugami pogodbo o prodaji hmelja, lahko dobijo na podlagi take pogodbe predjem (avans) v akreditivnih čekih do 20% pogodbene vrednosti prodanega hmelja, kakor tudi predjem v bonih do 20%, od katerih pa ostane 10% bonov v odkupnem podjetju ali zadrugi za obračun pridelovalca hmelja z obiralci hmelja, ki so upravičeni do prejema bonov.

Kmetijske obdelovalne zadruga lahko prejmejo predjem (avans) v akreditivnih čekih ali bonih do 30% pogodbene vrednosti prodanega hmelja, dočim ostane 10% v bonih za obračun zadruga z obiralci hmelja.

Iz pisarne MTP

Jesensko gnojenje

V »Hmeljarju« smo že večkrat čitali o gnojenju hmeljišč. Menda ne bo odveč, če zopet opozorim naše hmeljarje na vsestransko gnojenje, ki dvigne množino in kakovost pridelka. Pri tem pa ne smemo biti enostranski, ker si drugače pokvarimo oboje. O odličnih uspehih polnega gnojenja hmeljišč v letošnjem letu hočem prikazati na treh izvedenih poskusih v drugem članku. Sedaj le nekaj o predpogojih za doseg visokega in kakovostnega pridelka.

V jeseni si vsak vestni hmeljar pripravi hmeljišče za zimski počitek in ga založi v tem letnem času s hrano za prihodnje leto.

Predvsem moramo pognojiti hmeljišče. Smotrno in v pravem času izvedeno gnojenje najbolj pospešuje rast rastline. Splošno je znano, da je hmelj rastlina, ki odvzema v času vegetacije velike množine hrane. Te množine hrane moramo dati hmeljišču, če hočemo hmeljišče obvarovati rodovitno.

Najboljše gnojilo za hmelj je hlevski gnoj. Z njim gnojimo že v jeseni s tem, da ga široko ratrosimo po hmeljišču in nato z odoravanjem zaorjemo. S hlevskim gnojem damo zemlji dovolj hrane in humusa, s katerim zboljšamo fizikalne lastnosti in vodno zalogo. Na tisoč

sadih hmelja navozimo v hmeljišče 4 do 5 dobro naloženih voz hlevskega gnoja. Če nimaš gnoja, mu daj dobro preležanega komposta, ki je za hmelj prav tako dober kakor hlevski gnoj.

Dobro je, da gnojimo s hlevskim gnojem vsako drugo ali vsaj tretje leto. Pri tem ne smemo pozabiti, da ima hlevski gnoj zelo malo fosforne kisline, katere moramo dodati hmeljišču v obliki umetnih gnojil, da ne bi nastalo enostransko gnojenje. Seveda nimamo sedaj na razpolago tomaževe žlindre, katero lahko trosimo v jeseni. Superfosfat, ki je na razpolago, pa v jeseni ne pride v poštev, ker je hitro topljiv, ampak ga trosimo šele spomladi, okoli hmeljske korenike.

Dušik trosimo v jeseni v obliki apnenega dušika in sicer 50 do 100 kg na 1000 rastlin na široko po hmeljišču, toda samo tedaj, kadar ne gnojimo s hlevskim gnojem. Pri tej količini trosimo še dodatno dušično gnojilo v teku vegetacije n. pr.: čilski soliter.

Nikakor ne smemo pozabiti v jeseni na apno. Tisto leto, ko gnojimo s hlevskim gnojem, ne apnimo hmeljišča.

Zemlja v naših nasadih je zelo revna na apno. Apno je za večino rastlin in zlasti za hmelj neobhodno potreb-

na hranilna snov. Poleg tega pa apno tudi izboljšuje zemljo v fizikalnem, bakteriološkem in kemičnem oziru.

Apno predvsem veže v zemlji škodljive kisline, ki preprečujejo nadaljnji razvoj in rast ter jih na ta način napravi neškodljive. Nadalje podpira apno v zemlji delovanje koristnih bakterij ter napravi zemljo bolj sipko, bolj rahlo. Apno urejuje množino vode v zemlji, ker veže zimsko vlago ter na ta način znatno omili posledice suše. V zemlji, ki ima dosti apna se rastlinske snovi hitreje in bolje razkrojijo ter je tako rastlinam lažje dostopna dušičnata in kalijevega hrana.

Hmelj potrebuje mnogo apna. Apno je za pravilen razvoj hmeljske rastline neobhodno potrebno. Izmed vseh naših kulturnih rastlin potrebuje hmelj največ

apna. V enem letu ga izčrpa iz zemlje na 1 ha 170 do 280 kg. Pri tem pa apno tudi prav znatno pospešuje odpornost hmeljske rastline proti raznim boleznim. Številni poskusi so ponovno dokazali, da v zemlji, ki vsebuje dosti apna, raste hmelj najboljše kakovosti. Zato je treba hmeljske nasade apniti vsaka 4 leta in sicer raztrosimo na 1000 sadik na lahki zemlji 300 kg, na težki pa 500 kg apnenega prahu. Za peščeno zemljo je boljši zmleti apnec kakor žgano apno, katerega raztrosimo 10 q na 1000 sadik. Nikdar pa ne trosimo žganega apna po vlažni zemlji.

Pravilno jesensko in dodatno gnojenje hmeljišč spomladi ter med rastjo hmeljske rastline bo hmeljarju bogato poplačalo njegov trud z velikim, kakovostno dobrim pridelkom.

Prof. F. Četina

Kako v Angliji hmeljarijo?

(Konec)

Če inozemski hmeljar lahko zahteva višjo ceno za svoje blago in je pivovarnar tudi pripravljen plačati to ceno, dokazuje to, da je pripravljen plačati zaradi kvalitete.

Okrog leta 1941 sem čital, da je Kmetijsko ministrstvo predlagalo kongresu, da uporabi zakonski predlog zaradi financiranja raziskovanja hmeljne produkcije. Predlog je bil, da se razvije boljša vrsta domačega hmelja in poveča produkcija.

Ministrstvo je izjavilo, da se uvaža ca 8.000.000 funtov evropskega hmelja v Ameriko vsako leto in to zaradi boljših variteljskih odlik.

Jasno je, da mi bo kdo skušal oporekati, da je za časa vojne ameriška pivovarniška industrija dosegla večjo produkcijsko raven in to izključno z ameriškim hmeljem. Na ta način bi prišli naravno do zaključka, da precenjujemo uvoženi hmelj. S tem mišljenjem ne moremo soglašati iz preprostega razloga, da ne moremo napraviti točnih zaključkov glede prodajalčevega trga. Znano nam je, da je bila podobna situacija, kar se dobave in povpraševanja tiče, v tobačni industriji. Ko je bilo povpraševanje po cigaretah vseh vrst zelo živahno, so bile kvalitete teh cigaret priznane slabe. Danes pa je cigaretna industrija popravila ta položaj.

Zanimivo je opozoriti na dejstvo, da je število funtov slada in dodatek hmelja na barel v vojnih, torej nenormalnih letih, dalo prednost kvantiteti pred kvaliteto. Zaradi tega ne moremo delati zaključkov z ozirom na kvaliteto piva za časa vojne oziroma na njegovo akuratsnost na tržišču.

Ko smo tako ugotovili vzroke, zakaj se sedaj uporablja manj hmelja na barel in potrdili splošno priznano teorijo, da mešanica domačega hmelja z uvoženim daje bolj zaželeno karakteristike pivu, pridemo do vprašanja, kaj naj se stori, da se pobjoljša kvaliteta ameriškega hmelju. Ponovno se vračam na poročilo, ki ga je ameriško ministrstvo za kmetijstvo poslalo kongresu leta 1941. Če bi bilo možno pobjoljšati domač pridelok z uvedbo in razvitjem novih vrst, ki bi ne bile samo odporne proti boleznim, temveč bi se v kvaliteti lahko primerjale z priljubljenimi evropskimi vrstami, bi se mogla domača produkcija povečati za količino uvoženega hmelja, za kar bi bilo potrebnih novih 6.000 do 8.000 akrov.

Produkcija boljših vrst hmelja vključno hmelja brez semena, bo koristila pivovarniški industriji pri dobavi surovin, ki bodo bolj enotne v kvaliteti in boljših pivovariteljskih vrednosti. Ni mi znano, kaj se je zgodilo s tem poročilom kongresu, toda reči moram, da je Ministrstvo za kmetijstvo imelo pravilne poglede.

Kaj se da napraviti po tej liniji, Vam bo najboljše poslužil primer hmeljske produkcije v Argentini. Vojna in ostale okolnosti so otežkočile, odnosno popolnoma onemogočile uvoz hmelja. Zaradi tega so se odločili, da ustvarijo svojo nacionalno hmeljsko industrijo. Kot mi je znano, so pivovarnarji v tej državi v razmeroma kratkem času dobili hmelj, ki jim ustreza. Iz poročil je tudi

razvidno, da današnji belgijski hmelj prekaša hmelj iz prejšnjih let, za kar se imajo zahvaliti uvedbi visoko kvalitetnih sadik. Upajmo, da bodo mogli nekega dne isto poročati tudi tukajšnji pivovarnarji.

Prepričan sem, da sta ameriška pivovarniška industrija in Master Brewer stoodstotno na strani tukajšnjih hmeljarjev. Želimo jim uspeha in prednosti pri prodaji njihovih produktov pred inozemsko konkurenco. Ravno tako sem prepričan o istem nacionalizmu, ki ga čuti pridelovalec tobaka, producent vina in nešteto ostalih producentov. **Svoje produkte moramo napraviti tudi okusne, da jih bo javnost z veseljem uživala.** V nekem pogledu nismo mi, ljudje iz produkcije, dovolj krepko sodelovali z Vašo zvezo, niti smo v dovoljni meri vključili Vaš primer v razne raziskovalne programe. To naj bi bilo in se mora popraviti. Prepričan sem, da bo s tem storjen velik napredek.

(»The Hopper«)

ANGLIJA

Iz Anglije poročajo, da bo pridelok hmelja kril prvič po vojni lastno uporabo in bo najbrž ostalo še nekaj hmelja za izvoz.

BELGIJA

Po poročilih iz Belgije je tamkaj normalna hmeljska letina, ki pa ne zadostuje za kritje potreb pivovarniške industrije. Primanjkljaj ca. 13.000 q se bo uvozil iz ČSR, Nemčije, Jugoslavije in USA.

ČEŠKOSLOVAŠKA

Prvotne cenitve hmeljske letine v ČSR so javljale, da bo znašal pridelok 55 do 60.000 q. Sedanje pa javljajo, da je hmelj lažji po teži in bo znašal pridelok med 45 in 50.000 q.

III. zadružna hmeljarska razstava

Kakor vsako leto, priredi tudi letos Hmeljarska zadruška skupno s Hmeljno komisijo za Slovenijo razstavo hmelja.

Otvoritev razstave bo po končanem občnem zboru dne 24. oktobra v prostorih Hmezada v Žalcu, kjer bodo obenem objavljene nagrade za najboljše razstavljene hmelje.

Hmeljarji, obiščite na občnem zboru razstavo, da se osebno prepričate, kako je mogoče doseči dobro kvaliteto s pravilnim gnojenjem in pravočasnim škropljenjem hmelja, celo ob tako neugodnem vremenu, kot je bil primer letos.

Naj ne bo hmeljarja, ki bi se ne ogledal te razstave.

Sajenje hmelja 1949

Hmeljarski odseki pri KZ se opozarjajo, da takoj pristopijo k izdelavi plana sajenja hmelja v letu 1949. Plan izgotovitve skupaj s Krajevnim ljudskim odborom. Upoštevajte površino, zasajeno s hmeljem pri posameznih hmeljarjih. Nov predpis naj skupno z dosedaj zasajeno površino ne presega eno tretjino orne zemlje, zasajene s hmeljem.